

Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
32,90+ 2,10 (GST) = 35 kan. dolarů
Cena 1.41 + 0.09 (GST) = 1.50 dolaru.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!

J Time
Committed
Á délai
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 2.

(377.)

Vol. 17.

satellite 1-416

Thursday,
January 25,
2007

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Před čtyřiceti léty

Počátkem ledna jsme si připomněli třicáté výročí vzniku Charty 77. V těchto dnech se koná v Londýně koncert skupiny Plastic People of the Universe. Zjednodušeně řečeno, proces s Plasty byl impulsem pro vznik Charty 77. Ve skutečnosti se však jednalo o proces s Martinem Jirousem, Pavlem Zajíčkem, Svatoplukem Karáskem a Vratislavem Brabencem. Pouze Vratislav Brabenec byl členem této skupiny a kuriózní na všem bylo, že obžalovaný Brabenec při výtržnostech pouze hrál na saxofon, což měla být polehčující okolnost, ale dostatečně vypovídající o absurditě doby. Sám Brabenec tvrdil, že vysoké tóny jeho saxofonu dráždí komunisty. Tomu oponoval tehdy mladý jazzman Michal Kocáb. Podle něj se boucháním do klavíru žádná revoluce nedá udělat.

To bylo v druhé polovině sedmdesátých let, ale co se stalo v roce 1967? Deset let před vznikem Charty 77? Mnohdy je tato doba popisována jako doba idylická, že se téměř všechno smělo. Pravda, objevila se divadla malých forem. Na zábradlí se hrál Havel. V kinech běžely Formanovy filmy, ale příslušníci VB pořádali nájezdy na vlasatce, kterým se říkalo posměšně *máničky*. Pokud někoho ulovili, odvezli ho na stanici, kde byla „hygienička“, která pravila, že vlasatec má vši a příslušník-holič nůžkami z parazita společnosti udělal opět člověka. Vlasatci proto raději nevycházeli ven a pokud ano, chodili postranními uličkami. Často své kadeře zakrývali čepicemi a odhalili je pouze na koncertech probouzejících se beatových kapel.

Kromě Olympiku se ke slovu draly další skupiny. Rebels, kteří se hlásili k odkazu Mama's and Papa's. Michal Prokop s Framus Five navazoval na soulovou hudbu a Ray Charlese. V Brně to byla Progress Organization a nelze zapomenout na bratislavské Beatmeny s Dežo Ursinym a Buttons s Dodem Šuhajdou.

Někteří učitelé se nechali slyšet, že žáky s dlouhými vlasy budou klasifikovat podle jiné stupnice. Ředitel na průmyslovce, kterou jsem navštěvoval, osobně kontroloval, zda mu nějaký podezřelý živel nenavštěvuje vyučování. Podoba žáků musela být shodná s fotkou v občanských průkazech. Byl to jakýsi začarovaný kruh. K tomu, aby žák měl dlouhé vlasy, musel je mít na fotografii v občanském průkazu. Pokud je neměl, tak se musel ostříhat. Když se nechal ostříhat, nemohl získat fotografii, která by byla v občanském průkazu.

Přesto v roce 1967 došlo k dvěma památným událostem, které poznamenaly rok následující. Na jaře to byl IV. sjezd Svazu československých spisovatelů. Knižka o něm je jedním z nejlepších dokumentů z té doby. Na jedné straně můžeme vidět statečnost jedněch; Havel bojuje za svobodu filmařů, Vaculík připomíná, že *jsme chytili býka za rohy, ale stále nás něco kope do zadku*. K vrcholům patřil projev Karla Kosíka o českém intelektuálovi z patnáctého století, který dal přednost vlastnímu svědomí před autoritou instituce. Na druhé straně pozdější emigrant Eduard Goldstücker zde vystoupil proti těm, kteří chtějí z ciziny hovořit do našich vnitřních věcí. Tehdejší zápas o svobodu slova je i dnes zajímavým počtením. Moc tehdy zasáhla po svém. Sebrala spisovatelům jejich týdeník *Literární noviny*.

Vše vypadalo, že se to přes léto uklidní. Přišel však podzim zmíněného roku a s ním i *Strahovské události*. V novém studentském *městečku* na Strahově z podivného důvodu začali večer vypínat světlo. Studenti nejprve řešili situaci svíčkami, při kterých rýsovali, učili se anatomii, studovali elektronická schémata. Jednoho večera jim došla trpělivost a vyšli ven. To byla neslýchaná troufalost. Podobně jako když spisovatelé chtěli na jaře svobodu slova. Okamžitě naklusala zásahová jednotka VB a došlo k masakru. Jenže příslušníci ve své krvelačnosti pronásledovali prchající studenty až do jejich příbytků na koleji. Najednou se někdo rozpomněl, že existuje něco jako akademická půda. Celá událost se nějak nedala ututlat. Opět se našli profesori, kteří se studentů zastali. I tentokrát přišel ke slovu Eda Goldstücker. Postavil se i na stranu studentů i proti nim. Když se ozval student z teologické fakulty Dan Drápal, tak neskrýval své rozčilení, podobně jako na jaře na sjezdu spisovatelů při dopisu exulantů. Blížil se rok 1968 a *Strahovské události* byly jedním z hlavních impulsů Pražského jara. Přestože oficiální představitelé tvrdili, že studenti neměli použít krajních prostředků, světlo jim druhý den svítilo.

Po několika letech jsem pracoval na vrtech a jeden z dělníků, který neustále nadával na komunisty, protože ho připravili o nějaké to pole si ulevil: „Já ty komunisty nemám rád, ale v jednom jsem dal tomu Novotnému za pravdu, že těm študákům tehdy zakroutil krkem. Vždyť ti rozmazlení parchanti nevěděli, co roupama dělat...“

Jsou totiž také zapomenuté revoluce, které se neoslavují a období, na která se příliš nevzpomíná. Pokud se vzpomene, tak nám najednou na povrch vyplavou jiní hrdinové. Mám před sebou publikaci *Kdo byl kdo v našich dějinách 20. století*. Pochopitelně, že tam chybí jméno studentského vůdce Luboše Holečka či autora provokativních článků v studentském časopisu *Buchar* Jiřího Müllera podepisující se značkou šý, Není tam ani jméno Karla Kosíka, ale dost místa je věnováno Eduardu Goldstückerovi.

Aleš Březina

Plastici vystupují v Londýně

The Plastic
People of the
Universe (CZ)

Opening: Peter Blegvad,
Chris Cutler and John Greaves

Wed 24 January 2007, 8pm
Queen Elizabeth Hall
South Bank, London SE1
Tickets: £15/£12.50
Box Office: 08703 800 400
www.rfh.org.uk

As celebrated in Tom Stoppard's
Rock'n'Roll

They fought the law and won.
Rolling Stone

CZECH CENTRE
ČESKÉ CENTRUM
www.czechcentre.org.uk

The first UK show by the only rock group to have altered the course of European history. From their formation in Prague in 1968, the Plastic People of the Universe were harassed, intimidated and imprisoned by the Communist authorities in Czechoslovakia and became a symbol of dissident resistance. Recently celebrated in Tom Stoppard's new play *Rock'n'Roll*, and hailed as harbingers of the Velvet Revolution of 1989, they fought the law and won. If their story is extraordinary, their music is truly revolutionary - extreme, intense, by turns dreamy and ecstatic, informed by Zappa, free jazz and roof-raising rock'n'roll.

The concert marks the 30th Anniversary of the Charter 77 human rights petition, a movement inspired by the arrest and subsequent imprisonment of members of the Plastic People of the Universe band in 1976. Established in January 1977, Charter 77 represented the only opposition to the Communist government in Czechoslovakia for a long time. It would be another 12 years before the Velvet Revolution brought an end to the communist regime in 1989.
